

TUẦN 1:

Thơ: Dán hoa tặng mẹ

Em dán được cái hoa
Cô cho mang về nhà
Nói rằng: “Con biếu mẹ
Quà ngày tết tháng ba”
Xoa đầu em mẹ bảo:
“Con dán đẹp thế à ?
Mẹ cảm ơn cô giáo
Dạy con tặng mẹ hoa”.

Thơ: Cô và mẹ.

Buổi sáng bé chào mẹ
Chạy đến ôm cổ cô
Buổi chiều bé chào cô
Rồi sà vào lòng mẹ

Mặt trời mọc rồi lặn
Trên đôi chân lon ton
Hai chân trời của con
Là mẹ và cô giáo.

ÂM NHẠC: Bông hoa tặng cô.

Mùng 8 tháng 3 em ra thăm vườn
Chọn một bông hoa xinh tươi tặng cô giáo
Nào bông nào đẹp, nào bông nào xinh
Muốn đến thăm cô tung cánh hoa ra nào

Mùng tám tháng ba em ra thăm vườn
Chọn một bông hoa xinh tươi tặng cô giáo
Nào bông nào đẹp, nào bông nào xinh
Muốn đến thăm cô tung cánh hoa ra nào

Mùng 8 tháng 3 em ra thăm vườn
Chọn một bông hoa xinh tươi tặng cô giáo

Nào bông nào đẹp, nào bông nào xinh
Muốn đến thăm cô tung cánh hoa ra nào

Nào bông nào đẹp, nào bông nào xinh
Muốn đến thăm cô tung cánh hoa ra nào

TUẦN 2

Âm nhạc: Em yêu cây xanh

Em rất thích trồng nhiều cây xanh
Cho con chim nhảy nhót trên cành
Sân chơi sẽ có nhiều bóng mát
Cho trường em muôn hoa đẹp xinh
Cô giáo dạy em yêu cây xanh
Cây có hoa quả chín trên cành
Về mua xuân mãi mãi của em.

Truyện: Hạt đỗ sót.

Mùa thu đến, bà đem các hạt đỗ đen gieo trên luống đất sau nhà. Có một hạt đỗ bị mắc vào mạng nhện, nằm sót lại trong đáy lọ nên gọi là Đỗ Sót.

Đỗ Sót kêu lên “Còn chán nữa...cháu không ra được...” nhưng bà không hiểu tiếng nói của đỗ, nên không biết được trong lọ còn một hạt đỗ sót lại. Sống trong lọ vừa tối vừa vắng vẻ. Đỗ Sót rất buồn. Một hôm các chú Kiến bò vào lọ. Đỗ Sót mừng quá. Đỗ Sót chưa kịp chào, thì các chú Kiến đã lao xao hỏi:

- Có cô Đỗ Sót đấy không? Các bạn cô ngoài kia nhờ chúng tôi mang cô ra vườn cùng các cô ấy đấy!
 - Các chú Kiến đấy ư? Tôi đây! Đỗ Sót đây! Thật may mắn quá. Cảm ơn các chú!
- Các chú kiến xúm vào khiêng Đỗ Sót lên lưng. Các chú khiêng Đỗ Sót đến đầu nhà, trời bỗng đổ mưa. Các chú Kiến đặt Đỗ Sót vào kẽ gạch rồi dặn:
- Trời mưa chúng tôi không đi được nữa. Cô cứ ở lại đây, khi nào tạnh chúng tôi lại mang cô ra với các bạn của cô.

Đỗ Sót chia tay với các chú Kiến. Trời mưa mỗi lúc một to, những lớp đất theo mưa phủ lên mình Đỗ Sót. Mấy ngày sau cô Đỗ Sót thấy trong mình xôn xao như đang lớn dậy. Vỏ cô bắt đầu tách ra, vươn lên một cái mầm xanh non, đầu đội chiếc mũ đen là xinh xắn.

Khi các chú Kiến trở lại, các chú sững sờ reo lên:

- A! Thế là cô đã mọc mầm rồi. Cô đã có rễ rồi. Chúng tôi không khiêng cô đi được nữa. Thôi chào cô Đỗ Sót, thỉnh thoảng chúng tôi sẽ đến chơi.

Mấy ngày sau một cô bé đi qua. Nhìn thấy cây đỗ, cô reo lên:

- A! Cây đỗ.

Bây giờ Đỗ Sót đã mọc thành cây. Cô bé đánh cây Đỗ Sót ra trồng ở luống đỗ sau nhà. Các cô Đỗ Đen thấy Đỗ Sót ra đều vui mừng, tíu tít hỏi han. Bây giờ đã được sống cùng các bạn, được cùng tắm nắng, uống nước. Cô mỗi ngày một lớn nhanh, tuy có lớn muộn hơn các bạn. Các bạn của cô đều đã ra hoa, kết quả. Riêng cô mới bắt đầu nhú lên những nụ hoa nhỏ xíu xinh xắn.

Thơ: Cây dây leo.

Cây dây leo
Bé tí teo
Ở trong nhà
Lại bò ra
Ngoài cửa sổ
Và ngھn cổ
Lên trời cao
Hỏi vì sao
Cây trả lời
Ra ngoài trời
Cho dễ thở
Tắm nắng gió
Gội mưa rào
Cây mới cao
Hoa mới đẹp.

TUẦN 3

Truyện: Gói hạt kỳ diệu.

Bé Vinh đang chơi với gói hạt rau. Trông những cái hạt giống như những viên bi nhỏ xíu, Vinh nghĩ: “Bi như thế này thì bắn thế nào được!”. Vừa lúc đó, bà đi làm về, thấy Vinh nghịch hạt rau liền bảo:

- Sao cháu lại lấy cái này ra chơi? Đây là hạt rau để bà trồng lấy rau tươi cho cả nhà ăn đấy!

Vinh ngạc nhiên quá, thầm nghĩ: “Sao những hạt bé nhỏ này lại cho những cây rau tươi được nhỉ?”

Thấy Vinh ngạc nhiên, bà nói:

- Đây là hạt rau. Khi ta cho hạt rau vào nước ngâm rồi gieo xuống đất, hạt sẽ nảy mầm và trở thành rau tươi đấy!

- Vậy bà hãy mang hạt gieo xuống đất đi bà!

- Được rồi, chiều nay bà sẽ gieo hạt ngay!

Vinh rất nóng lòng muốn biết bà gieo hạt như thế nào. Buổi chiều hôm ấy, bà cuốc và làm nhỏ đất trong vườn. Vinh cũng theo bà ra vườn giúp bà nhặt cỏ rồi xem bà trồng rau. Từ hôm đó, ngày nào bà cũng tưới nước, còn Vinh ra ngó xem cây rau đã mọc chưa.

Một ngày, hai ngày, rồi ba ngày..., ngày thứ tư, những cây rau nhỏ xíu đã nhú lên khỏi mặt đất. Vinh vui sướng chạy vào khoe với cả nhà. Đối với Vinh, đó thật là một điều kì diệu.

Sáng chủ nhật, bà ngoại ở dưới quê lên chơi, Vinh dẫn bà ra tận vườn để ngắm những cây rau bé xíu.

Hôm đó, Vinh theo bà về quê chơi. Nửa tháng sau, Vinh mới từ quê lên

Vừa về đến nhà, Vinh đã chạy ngay ra vườn. Ôi, kì lạ quá! Những cây rau nhỏ xíu không còn nữa mà

thay vào đó là luống rau xanh mơn mớn. Vinh chạy vào nhà hỏi bà:

- Bà ơi những cây rau nhỏ xíu đâu rồi ạ?

Bà cười nhìn Vinh thật âu yếm:

- Những cây bé xíu được sự chăm sóc của mẹ cháu, bây giờ đã thành những cây rau tươi tốt rồi đấy! Bữa cơm hôm ấy có đĩa rau xanh, mẹ nói đó chính là rau bà trồng trong vườn nhà. Vinh ăn rất nhiều và cảm thấy rất vui vì Vinh đã hiểu ra: Chính bà và mẹ đã làm ra điều kì diệu biến gói hạt nhỏ xíu thành đĩa rau xanh

Âm nhạc: Hoa lá hoa mùa xuân.

Tôi là lá, Tôi là hoa.

Tôi là hoa lá hoa mùa xuân.

Tôi cùng múa. tôi cùng ca.

Tôi cùng ca múa ca mừng xuân.

Xuân vừa đến trên cành cao.

Cho ngàn muôn lá hoa đẹp tươi.

Cho nhựa mới, cho đời vui .

Cho người muôn tiếng ca rộn vang nơi nơi

Thơ: Cây.

Bài cô giảng thật hay
Rễ cây hút nhựa đất
Như cơm ăn hàng ngày.

Cây không hề biết đi
Chưa bao giờ cây nói
Cây chỉ biết thâm thì
Khi trăng lên gió thổi.
Lá cây là lá phổi
Cũng hít vào thở ra

Cành cây thường vẫy gọi
Như tay người chúng ta.

TUẦN 4.

Truyện: Sự tích các loại hoa.

Ngày xưa ngày xưa, tất cả các loài cây trên trái đất đều chưa có hoa. Thần Sắc Đẹp đã dùng bút màu vẽ muôn ngàn sắc hoa cho cây cối.

Tô điểm xong, thần Sắc Đẹp vẫn chưa hài lòng. Thần muốn tặng hương thơm cho những loài hoa thần vừa vẽ. Ngặt một nỗi, thần không đủ hương để chia đều cho tất cả các loài hoa. Thần quyết định sẽ tặng thêm làn hương quý báu cho loài hoa nào có tấm lòng tốt nhất.

Thần hỏi Hoa Hồng:

- Nếu có hương thơm thì em sẽ làm gì?
- Em sẽ nhờ chị Gió mang tặng cho muôn loài. – Hoa Hồng trả lời.

Thần Sắc Đẹp hài lòng, tặng ngay cho Hoa Hồng làn hương quý báu. Thần hỏi Hoa Sữa:

- Nếu có hương thơm thì em sẽ làm gì?
- Em sẽ tỏa ngát trong đêm để dù đêm tối đến đâu ai cũng nhận ra em.
- Hoa Sữa trả lời.

Ý nghĩ này không làm thần Sắc Đẹp hài lòng lắm, nhưng rồi thần cũng ban tặng cho Hoa Sữa.

Gặp hàng Râm Bụt đỏ chót, thần lại hỏi:

- Nếu có hương thơm thì em sẽ làm gì?

Hoa Râm Bụt loe cái miệng trả lời:

- Nếu em có hương thơm thì ai cũng sẽ nể phục em. Cái đám hoa Dong Riềng kia không dám khoe sắc, độ tài với em nữa.

Thần Sắc Đẹp lắc đầu, buồn rầu bỏ đi.

Khi ban tặng gần hết bình hương thì thần Sắc Đẹp gặp Hoa Ngọc Lan:

- Hỡi Hoa Ngọc Lan bé nhỏ! Nếu ta ban cho em hương thơm kỳ diệu này thì em sẽ làm gì?

Hoa Ngọc Lan suy nghĩ một hồi. Thần Sắc Đẹp nhắc lại câu hỏi lần thứ ba, Hoa Ngọc Lan mới ngập ngừng trả lời:

- Em xin cảm ơn! Em thích lắm, nhưng em không dám nhận đâu!

Thần Sắc Đẹp ngạc nhiên hỏi:

- Loài hoa nào cũng muốn ta ban tặng hương thơm. Tại sao em lại từ chối?
- Em muốn thần đem loài hương quý này đến tặng cho loài Hoa Cỏ. Em còn được ở trên cao. Hoa Cỏ đã xấu xí lại bị giày xéo hàng ngày. Hoa Cỏ khổ lắm...

Cảm động trước tấm lòng thơm thảo của Hoa Ngọc Lan, thần Sắc Đẹp liền ban tặng cho Hoa Ngọc Lan phần hương nhiều hơn các loài hoa khác.

Thế là từ đó, hương Hoa Ngọc Lan lúc nào cũng thơm hơn các loài hoa khác

Thơ: Hoa đồng hồ

Có một loài hoa
Ngủ nhiều hơn thức
Mặt trời lên cao
Hoa mới mở mắt
Mười giờ hoa nở
Hương thoảng nơi nơi
Cánh rung rinh nắng
Đỏ như mặt trời
Không kim, không cót
Mà như đồng hồ.
Hoa nở, bé gọi
"Mẹ ơi! mười giờ"
Đúng giờ hoa nở
Là "Hoa đồng hồ"

Âm nhạc: Màu hoa.

Màu hoa tím, màu hoa đỏ, màu hoa vàng, nhiều hoa xinh thế.
Một rừng lá đầy vườn xanh cô giáo đưa chúng em đi thăm vườn hoa.

TUẦN 5.

Truyện: Chuyện trong vườn.

Có một Cây Hoa Giấy và một Cây Táo con cùng sống trong một khu vườn.

Cây Hoa Giấy có những cành gai màu nâu bóng phồng phao lớn lên từng ngày, những cành lá xanh mượt đua nhau leo dây trên giàn làm nền cho những bông hoa tím đỏ rực rỡ. Cây Táo con thì thân sần sùi, nứt nẻ với ít cành lá cong cong.

Một hôm, Cây Hoa Giấy nói với Cây Táo:

- Táo ơi! Cậu có biết là cậu đã làm xấu cả một khu vườn không?

Cây Táo không đáp mà chỉ im lặng

Cây Hoa Giấy đắc chí lắm. Nó nghĩ rằng chẳng ai sánh nổi với vẻ tươi tốt của mình.

Mùa xuân đến, Cây Hoa Giấy đâm chồi nảy lộc. Mưa phùn mùa xuân càng làm cho Cây Hoa Giấy tốt tươi hơn. Còn Cây Táo vẫn đứng lặng lẽ một góc vườn, thân cành trơ trụi. Cây Hoa Giấy nói:

- Táo ơi! Cậu nên đi khỏi khu vườn này để lấy chỗ cho tớ nở hoa thì hơn.

Cây Táo con vẫn nép mình im lặng. Vài ngày sau, Cây Táo bắt đầu mọc ra những chiếc lá. Những chiếc lá của táo con tròn tròn và bóng láng nằm thưa thớt trên cành. Lúc này Cây Hoa Giấy đã lên kín giàn. Hàng trăm bông hoa giấy thắm đỏ nở rộ trong như một bức thảm đỏ rực. Hoa Giấy càng thêm kêu căng và không thèm để ý đến Cây Táo con nữa. Một thời gian sau, Cây Táo lặng lẽ nở hoa. Hoa Táo màu trắng thoảng mùi thơm dịu nhẹ trong gió. Chẳng bao lâu, hoa tàn và kết thành những quả táo nhỏ xíu màu xanh. Đến mùa thu, những quả táo đã to và chín đỏ.

Một hôm hai ông cháu chủ vườn ra thăm cây. Cô cháu gái lại gần Cây Táo và reo lên thích thú:

- Ông ơi! Táo chín rồi!

Ông liền hái cho cô bé những quả táo chín đỏ. Cô bé cầm những quả táo trên tay và không ngớt lời khen “Táo thơm quá”.

Ông nói với cô bé:

- Nào ông cháu ta cùng mang những quả táo thơm ngon này về để mời cả nhà cùng ăn nhé!

Hai ông cháu ra khỏi khu vườn. Cây Hoa Giấy nhìn theo hai ông cháu với vẻ mặt buồn rầu vì không ai để ý đến mình. Cây Táo nhìn thấy bạn buồn nó thương Cây Hoa Giấy lắm. Cây Táo liền nghiêng cành lá xanh thì thầm:

- Hoa Giấy ơi! Bạn cho sắc hoa và bóng mát, tôi dâng trái ngon. Hai chúng ta đều đem lại niềm vui và có ích cho mọi người.

Giờ thì Cây Hoa Giấy đã hiểu ra nhiều điều. Nó không còn kêu ngạo như trước nữa

Thơ: Rau lang, rau muống.

Cô lang, cô muống

Rủ nhau cùng bò

Xem ai tới trước

Ôm được gốc ngô.

Có cải phất cờ

Có khuyen hót giục

Cả muống, cả lang

Cùng về một lượt.

Âm nhạc: Cái cây xanh xanh.

Cái cây xanh xanh

Thì lá cũng xanh

Chim đậu trên cành

Chim hót líu lo

Líu lo là líu lo

Líu lo là líu lo....